

Naast kunstaas mag ook de dode aasvis zich inmiddels verheugen op een groeiende populariteit. Logisch, want een betere manier om vanaf de kant een kapitale snoek aan de schubben te komen valt nauwelijks te bedenken. Maar hoe vis je als kanthopper nu eigenlijk met dood aas onder zo'n dobber, vraagt Ferdi van Dongen uit Geertruidenberg zich deze maand af.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE MILAN RINCK CAMERA SYTSE VAN DER HARST

Dus spreken Ferdi en ik op een herfstige vrijdag af bij een van de vele (jacht)havens aan het Veluwemeer. Evengoed had het een haventje aan de Maas, Biesbosch, het Brielse Meer of ieder ander denkbaar boezemwater kunnen zijn. Elk najaar trekken immers grote scholen

blankvoorn vanuit de plassen, meren, vaarten en rivieren naar zulke havens, waar de gemiddelde watertemperatuur (net als in stadsgrachten) iets hoger is dan elders en er bovendien meer schuilmogelijkheid en voedsel is te vinden. Logisch dat snoeken die massa witvis achterna gaan om op hun beurt heel de winter verzekerd te zijn van een rijkelijk gedekte tafel.

AASVIS VOORRADIG
Alleen is het vandaag wel zo, dat ik antwoord moet geven op een vraag van een Visbladlezer over een visserij met dood aas die ook voor mij nieuw is. Hooguit deed ik wat bescheiden ervaring op toen ik voor Vis TV met een fireball en een dode blankvoorn vanuit Marco's boot snoekte. Vissen met kunstaas in polder- en sierwater is daarentegen veel meer mijn ding. Maar als vis-

sen met een dode blankvoorn aan een beschilderd loodkop al geen probleem geeft; waarom zou zo'n aasvis die onder een dobber wordt aangeboden dat dan wel doen? Bovendien hebben we het onszelf erg gemakkelijk gemaakt door vooraf een stel ingevroren dode blankvoorns, spieringen en sardines in te slaan. Hoeven we niet zelf eerst ons aas te vangen en kunnen we dus meteen aan de slag.

Soms is de snoek actief, soms passief. In het laatste geval is regelmatig verkassen het devies. Snoeken zoeken!

FAALANGST

Nu hebben we aasvis van elk gewenst formaat, keuze uit vele vissoorten en alles keurig vacuüm verpakt. Daarbij kan het nooit kwaad om wat verscheidenheid aan aasvissen te hebben – met zowel de voor snoek vertrouwde blankvoorns als de wat meer geur verspreidende sardines. De ene stek is immers de andere niet, de ene snoek de andere niet en ook de ene dag

de andere niet. Desondanks heb ik toch wat faalangst. Onbekend kan immers onbemind maken. En waar ik bij het kunstazen door de polder normaliter erg licht bepakt ben, heb ik nu toch wat meer zoi bij me. Vanwege de hoge havenkades sowieso een groot landingsnet met lange steel. En gezien het te verwachten formaat snoek ook een onthaakmat. Meer spullen dus, maar nog steeds een

mobiele visserij. Ik ben benieuwd.

ANDERE HENGELS

Heb je voor het vissen met kunstaas genoeg aan een spinhengel of kort jerkbaitpookje; voor deze visserij ben je toch al gauw aangewezen op een lange stevige (karper) hengel waarmee je een flinke aasvis een eind kunt wegzetten. Voor Ferdi en mezelf heb ik dan ook twee van zulke hengels met werpmolens meegenomen, plus een stevige hengel voor de reel. Met zo'n lange hengel, in dit geval een van 3,60 meter, kun je veel beter tussen boten en langs aanlegsteigers vissen en vooral ook beter aanslaan, sturen en

drillen dan met een korte spinhengel. Op de molens zit een gevlochten lijn met 20-ponds trekkracht. Gezien de obstakels waarmee je in havens te maken hebt zeker geen overbodige luxe.

PLOMPE DOBBERS

We tuigen de hengels op met lompe snoekdobbers die over de lijn kunnen schuiven en op de gewenste diepte worden getopt door een stuitje van siliconenrubber. Daarna schuiven we een flink loodgewichtje van circa 10 gram (of het gewicht dat op de dobber vermeld staat) op de lijn. Deze zorgt

HOE VANG IK SNOEK MET DOOD AAS?

Ferdi van Dongen wil graag meer weten over het snoeken met dood aas. Bekijk op www.hetvisblad.nl de video.

Jachthavens zijn in de koude maanden verzamelplaatsen van witvis, en daarmee ook van snoeken.

er voor dat de dode aasvis op diepte wordt gebracht en minimaliseert de weerstand (het drijfvermogen) die de snoek van de dobber voelt. Een stevige speldwartel zorgt tenslotte voor de verbinding tussen hoofdlijn en onderlijn. De laatste is in mijn geval van 40 cm soepel staaldraad en voorzien van twee dreggen. Aan Ferdi's hengel hangt eveneens een dood-aas-takel van staaldraad, maar dan met één dreg en twee enkele haken.

WEERHAKEN PLAT

De weerhaken worden allemaal plat geknepen om grote problemen in het net voor te zijn. Van dood aas takels zijn vele varianten mogelijk en voor de doe-het-zelver is er volop ruimte binnen zijn eigen fantasie en ervaring. Al kun je ook prima kant-en-klare dood aas onderlijnen kopen in iedere hengelsportwinkel met een goed gesorteerde roofvisafdeling. Belangrijk is in ieder geval om een takeltje te gebruiken waarbij de dreg of andere haak zo in of aan de aasvis vastzit dat deze min of meer natuurlijk (oftewel rechtop) in het water hangt. Bovendien willen we niet dat de snoek het aas met haken en al inslikt. Dus moet de takel zo zijn geconstrueerd dat je al na een paar seconden kunt en ook moet aanslaan. Ook al is de kans dan aanwezig op het missen en losschieten van met name kleine snoek die een grote proovis niet goed in de

bek heeft. De kans op 'slikken' dient echter te allen tijde te worden voorkomen.

BIJTMOMENTEN

Bij het vissen in jachthavens tussen schepen en steigers ben je net als in de polder afhankelijk bent van bijtmomenten. Voor snoek zijn dat in de koude maanden van het jaar vaak de eerste ochtenduurtes én de uren in de namiddag, voordat de zon weer achter de horizon verdwijnt. Alsof er een knop is omgedraaid begint het water dan vaak ineens te leven, schieten overal voorns weg en zie je regelmatig grote plonzen van jagende snoeken. Hét moment om met je hengel

met aasvis klaar te staan en tussen die jagende massa in te werpen.

UITKAMMEN

Veel vaker op een dag is het havenwater echter doodstil en zou je bijna denken dat er geen leven in zit. Dit terwijl je weet dat de voorns en snoeken er wel degelijk zitten. Zijn ze actief, dan kun je op elke plek snoek tegenkomen. Soms zijn ze echter een stuk passiever en is het zaak om de haven goed uit te kammen en alle plekje een kans te geven. Stijf langs de kant, maar vooral ook onder de bootjes die zowel proovis als snoek een vorm van dekking bieden. Laat je aasvis daarom af en toe ook

in de kleinste gaten en kieren tussen aangemeerde schepen zakken – uiteraard op zo'n manier dat een eventuele snoek nog veilig is af te drillen. En vergeet vooral niet om het aas ook onder (aanleg)steigers aan te bieden. Overal kan snoek op de loer liggen.

ACTIEF OF PASSIEF

Over wat nu wijsheid is, is de wetenschap het nog steeds niet eens. De een zegt dat je de aasvis gewoon moet laten zakken tot vlak boven de bodem, waarna de geur van de prooi en het reukorgaan van de snoek de rest doen. Reden om voor een sterk geurende vis als haring, sardine of spiering te kiezen. Bovendien is het niet erg als de aasvis af en toe stil op de bodem ligt i.p.v. er net boven. Anderen geven de voorkeur aan een dode blankvoorn die ze na de inworp steeds weer een beetje tot leven brengen door telkens heel langzaam een stukje binnen te draaien of aan de lijn te trekken. Bij een beetje wind en een drijvende gevlochten lijn op het water, gaat dat bewegen van het aas trouwens al zonder dat je er iets voor hoeft te doen. Beide methoden hebben inmiddels hun nut bewezen en grote snoeken voor de camera getoverd. Of ons dat ook is gelukt? Kijk voor het antwoord op die vraag naar de video op www.hetvisblad.nl.

Ditmaal verklappen we eens lekker niet of er wat gevangen is. Check de video maar op www.hetvisblad.nl.